

ארץ זבת

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

חלב ודבש

וכן נענשו דור המדבר בענין המרגלים שלא האמינו מה שאמר להם הש"ת שהיתה ארץ זבת חלב ודבש, וכן ממה שאמרו (חגיגה י"ג) במופלא ממך אל תדרוש במוכסה ממך אל תחקור וכו', נראה שאין לאדם לחקור בכמו אלו הענינים שהם עמוקים ומכוסים, וכמו שאמרו במשנה (שם י"א) אין דורשין וכו' וכל המסתכל בד' דברים ראוי לו כאילו לא בא לעולם מה למעלה מה למטה וגו' וכל שלא חס על כבוד קונו וכו'. (בית אלקים להמב"ט, שער היסודות פרק א')

**ב"ה – מדור "טוב הארץ" ח"א – גליון 163 – טו אלול תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב ודבש

ספר יערות דבש - חלק ראשון - דרוש יד

והנה ידוע דכל שורש ומצב ישראל הם שבטי יה אשר הם כללו של ישראל, וא"כ המדבר סרה על השבטים, גדול עונו ממדבר על זרעם אחריהם, ויפה כח האב, וא"כ היתה טענת משה חזקה, עצמות יוסף הן נכנסות לארץ ישראל, אף שהוציא דיבה על השבטים ואמר שאוכלים אבר מן החי וכדומה ממאכלות אסורות והיה שקר, כי ידם היתה תמיד לה', ואני שהייתי רק מחושדי ישראל אולי לא יאמינו לי, לא אכנס לארץ ישראל, והשיב לו השם, לא מן זה הטעם אין אתה נכנס, רק עיקר טעם הוא כי משה היה סיבה למרגלים ודור המדבר, כי באמת ה' אמר לו [במדבר י"ג, ב] שלח לך מרגלים, לדעתך וכו', והיינו לחפור הארץ לדעת איזה מקום נוח בקל לכבוש ואיזה מקום קשה, אבל לחקור טיב הארץ השמינה או רזה וטיב פירותיה זה אינו מגדר מרגלים, ועל ידי כך נתגלגל שאמרו פירות משונים ואוכלת יושביה וכדומה, ואילו היתה שליחותם רק לדעת המקומות כנ"ל לא היו באים לידי כך, וגם ע"י חקירה זו, נולד ספק בעיני העם כאילו יש ספק בדברי ה' ח"ו שהפליג בשבח ארץ ישראל זבת חלב ודבש וכו', וזה אמרם, משה לא הודה בארצו, הרצון שלא הפליג להודות ולהלל שבח ארץ ישראל, עד שהוצרך לשלוח מרגלים ולחקור בטיבה

השמינה או רזה, ולא כן יוסף שאמר לשר המשקים [בראשית מ', ט"ו] וזכרתני והוצאתני מן הבור הזה כי גנוב גנבתי מארץ העברים וכו':

ויש להבין מה צורך הגדה זו לשר המשקים שנגנב מארץ עברים, אבל באמת הוא כך, כי החסידים הראשונים היו בוחרים לשבת תמיד במערות וחורי עטלפים, כדי להתבודד ולהתרחק מן בני אדם המרגילים ומביאים לידי חטא, והנביא צווח [ירמיה ט'–א] מי יתנני במדבר, ורשב"י ע"ה היה יושב במערה כמה שנים, וכי קצרה ידו למקום שאין מגיד לקיסר, וכמבואר בש"ס וכדומה, הלא מלאכי מעלה היו טובבים אותו תמיד כנודע, אלא בחר בישיבה זו לקנין שלימות, ולכן בצאתו השיג מעלה גדולה, עד שנתגדל למעלה מר' פנחס בן יאיר כמבואר בש"ס [שבת לג ע"ב], ואח"כ היה הוא ודורו שאחריו, יושבים כולם במערה ולומדים בתורה, כאשר מצינו בזוהר דברי חכמים אחרים בזמן רשב"י, ובזוהר סיפורים רבים מהחכמים רבים שהיה דירתם תמיד במערות ובמחילות לקנין השלימות להתרחק מבני אדם, א"כ י"ל אף יוסף הצדיק נבחר לו לשבת בבית האסורים, נבדל מישוב בני אדם, להנצל מחטא בני אדם, ולעבוד ה' בתכלית העוני וחוסר, וזו היתה שלימותו, כדכתיב [בראשית ל"ט, ב] ויהי ה' את יוסף, והלא בצאתו היה עלול לחטאים, ולרוב יופיו בנות צעדה עלי שור:

וכמה מלחמות שצריך להתגבר ביצרו, עד שאמרו [סוטה לו ע"ב] לולי דיוקנו של יעקב היה ח"ו נלכד בפח אשת אדוניו, ואמרו [שם] שהוציא יו"ד טפות זרע ע"י יו"ד אצבעות, והם היו בעו"ה גרמא לצרות רבות, וביחוד יו"ד הרוגי מלכות. אמנם יוסף אשר חמד ובחר לצאת מהמאסר, כי ידע כי עיקר שלימות האדם היא בארץ ישראל מקום אשר שם משכן ה', ובו יקנה אדם שלימות התדבקות גמורה עם ה', ושם אין מסך הבדל רוחות הטמאות וכדומה, והגבר אשר יבקש להתדבק בה' היה צריך לעלות לא"י, וע"ז היה יוסף חומד לשוב לארצו ארץ חיים, ולקנות שם שלימות גמורה להיות כסא ומרכבה לה' ככל אבותיו, ובשבתו בבית האסורים א"א לזאת, וזהו אמרו והוצאתני מבור הזה לא לשם תענוג לבקש חופשיות משביה, כולי

ליתנהו ביה, רק הטעם כי גונב גנבתי מארץ עברים, וכל מגמתי לשוב שמה להתדבק בה' באור אלהים חיים ולא לתענוג עולם הזה, ובחר בשבת ארץ ישראל ולא אמר לשוב אל אביו, רק תלה הכל בארץ ישראל, כי חשב זה לעיקר, וכל האבות זכו למעלה נשגבה כזו מחמת זכות ארץ ישראל, וזה הודה בארצו לזה היה השבח והודיה, ולכך אף כי לא זכה בחיים מחמת שכבר החלה הגלות, יעקב ובניו ירדו מצרימה, זכה לאחר מותו, שבאו עצמותיו לארץ ישראל וא"ש:

ומזה תבינו כמה מצוה יש לחמוד לעלות לארץ ישראל, כמ"ש השל"ה וספר יראים שתמיד יהיה בלב אדם חשק וחמדה לארץ ישראל, כדכתיב [מלכים-א' ט. ג] והיו עיני ולבי שם כל הימים, ותמיד אם אדם מלא כל חמודות, יזכור שהוא חסר, שאינו בארץ ישראל תכלית השלימות מה קנית, ויתעצב על כך כי עיקר חסר אצלו, וכמ"ש [תהלים קל"ז, ו] אם לא אזכרכי אם לא אעלה ירושלים על ראש שמחתי, כי לשמחה מה זו עושה, אם מקום תכלית האושר האמיתי חסר, ושנית נלמד, כי כל מה שהאדם מבקש בזה העולם הוא הכל בשביל קנין שלימות, אם מבקש עושר הוא כדי שלא תטריד אותו העניות בעבודת ה', כאמרם [עירובין מ"א ע"ב] עניות מעבירה האדם מדעת קונו, וכן הכל:

נודה לך ה' אלקינו על ארץ חמדה טובה ורחבה

שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה